

فلسطین از سوی انگلیسیان):
 ۳- انتساب توطئه به پیروان محمد علی افندی در بدنام کردن عباس افندی نزد اولیای حکومت عثمانی از سوی بهائیان (از حدود ۱۷ سال پیش از تصرف فلسطین از سوی انگلیسیان);
 ۴- نگاه انکاری پیروان محمد علی افندی به آن نسبت‌ها (از حدود ۱۷ سال پیش از تصرف فلسطین از سوی انگلیسیان);
 ۵- بشارت‌های عباس افندی در مکتوبات خود به نزدیکی زمان عزت یهودیان در فلسطین (حدود زمانی تصرف فلسطین از سوی انگلیسیان);
 ۶- باور یهودیان به سبب بودن آگاهی‌های سیاسی عباس افندی در بشارت‌هایش به نزدیکی زمان عزت یهودیان در فلسطین;
 ۷- ارتباط صمیمی فاتحان بریتانیایی و یهودی فلسطین با عباس افندی از همان زمان ورودشان به آن سرزمین به روایت بهائیان;
 ۸- اعطای نشان شهسوار طریقت امپراتوری بریتانیا به عباس افندی از سوی ژنرال ادموند آلتنبی (فاتح بریتانیایی فلسطین);
 ۹- بزرگداشت عباس افندی از سوی سرهربرت ساموئل (حاکم وقت یهودی فلسطین)، ژنرال ادموند آلتنبی (فاتح بریتانیایی فلسطین) و سروینستون چرچیل (وزیر وقت مستعمرات بریتانیا) پس از درگذشت او.
 در کنار آنچه گذشت، باید گفت: برخی محققان که در همان زمان می‌زیستند بر آن بودند که عباس افندی، در خلال جنگ جهانی اول، «خود را بیشتر با انگلیسی‌ها مربوط ساخته و برای قشون انگلیس در فلسطین خدماتی هم انجام داد» و از آن روی بود که «نشان بزرگی برای او فرستاده شد».
 به نظر می‌رسد توجه هم‌زمان به نکات نه‌گانه بالا گویای درستی این تحلیل باشد و براین اساس است که می‌توان گفت: عباس افندی (مقیم عکا و حیفای فلسطین) که از سال‌های پایانی حیات بهاء‌الله با یهودیان مهاجر به فلسطین رفت و آمد داشت، در سال‌های پایانی حیات، به پادشاهی بریتانیا گرایش یافت و با برقراری ارتباط با آن دولت به سیاست ایشان در مهاجرت یهودیان به فلسطین یاری رساند و مورد تقدیر آنان قرار گرفت. ▶

تلقی نمودم. خواهش دارم که از قبل حکومت جلالت پادشاه بریتانیا تعزیه مناسب به طائفه بهائیه ابلاغ دارید. امضاء: تشرشل [چرچیل].
 از مصر، به تاریخ ۲۹ نوامبر ۱۹۲۱: «خواهش دارم که مشارکت خالصانه مرا به افرای مغفور سید عبدالبهاء عباس و طائفه بهائیه در این فقدان مرشد محترمشان ابلاغ دارید. آلتنبی.»

تحلیل و نتیجه‌گیری

آچه تا اینجا آورده شد در نکات نه‌گانه زیر خلاصه می‌شود:
 ۱- گزارش مخبران عثمانی درباره خریدهای دور از انصاف زمین‌های اعراب فلسطینی از سوی عباس افندی و فروش مزورانه آنها به یهودیان مهاجر برای کسب ثروت در سال وفات بهاء‌الله (حدود ۲۶ سال پیش از تصرف فلسطین از سوی انگلیسیان);
 ۲- نگاه منفی صاحب‌منصبان عثمانی به عباس افندی تا تصمیم برخی از ایشان به اعدام او (از حدود ۱۷ سال پیش از تصرف

تقدیم کردند» و عباس افندی نیز پادشاه بریتانیا، جرج پنجم، را این‌گونه دعا کرد:
 اللهم إن سراق العدل قد ضربت أطنا بها... ونشكرک و نحمدک علی حلول هذه السلطنة العادلة والدولة القاهرة... اللهم أید الإمبراطور الأعظم جارج الخامس لأهل إنگلترتا بتأییداتک الصمدانية و بتوفیقاتک... ۲۶ جمادی الأول ۱۳۳۷ ق.

گفته شده که در دوره پنج‌ساله حکومت سرهربرت ساموئل بر فلسطین شمار یهودیان این سرزمین از ۵۵ هزار نفر به ۱۰۸ هزار نفر رسید.
 پس از درگذشت عباس افندی (۱۳۴۰ ق)، ساموئل در ردیف نخست مشایخان جسد او جای داشت. سروینستون چرچیل (آن زمان: وزیر مستعمرات بریتانیا و بعدها نخست‌وزیر نامدار آن کشور) و ژنرال ادموند آلتنبی نیز که عباس افندی را به نشان شهسوار طریقت امپراتوری بریتانیا مفتخر کرده بود، در تلگراف‌هایی به ساموئل، درگذشت او را تسلیت گفتند:
 به تاریخ اول دسامبر ۱۹۲۱، نمره ۳۶۵: «به اسف عظیم خبر انتقال سرعباس عبدالبهاء را